

часа ученицитѣ отъ всички класове, въ които новиятъ учителъ имаше часове, знаеха, че той е добъръ и че много интересно и увлѣкателно преподава. Тѣй още следъ първитѣ учебни часове новиятъ учителъ бѣ прецененъ отъ неговитѣ ученици като благъ човѣкъ и като сериозенъ и справедливъ учителъ.

И наистина, часоветѣ по естествена история минаваха за ученицитѣ на Попова като приятни екскурзии въ царството на минералитѣ, растенията и животнитѣ. Защото Рафаилъ Поповъ преподаваше винаги нагледно, като използваше сбиркитѣ, препаратитѣ и картинитѣ, съ които разполагаха училищнитѣ кабинети. Той често си служеше и съ собствени цвѣтни рисунки и чертежи на черната дъска. А той рисуваше много хубаво.

Недалечъ отъ гр. Шуменъ, високо въ скалитѣ при с. Мадара, се вижда изрѣзанъ релефъ на конникъ. Въ краката на коня лежи лъвъ, пронизанъ съ копие въ гърба, а следъ конника тича куче. Този паметникъ е познатъ подъ името Мадарски конникъ. Въ скалата е издълбанъ и надписъ, но той мжчно се чете. Конникътъ и надписътъ много сж повредени отъ разрушителни стихии. Споредъ наши и чужди учени, тоя конникъ е паметникъ на царъ Крума, направенъ отъ неговия синъ Омортагъ.

Като правѣше излети съ своитѣ ученици, Рафаилъ Поповъ не отминаваше Мадарския конникъ, както и разкопкитѣ, правени отъ руския ученъ Успенски при с. Абоба, гдето бѣха разкрити основи на дворецъ отъ първото българско царство. Насърденъ отъ успѣха на тия разкопки, той бързаше да започне самъ разкопки въ землището на Мадара, защото се предполагаше, че и тукъ ще се откриятъ ценни старини.

Дойде краятъ на учебната година, съ нетърпение очакванъ отъ изморенитѣ учители и ученици. Съ нетърпение го очакваше и Рафаилъ Поповъ, но не за отпочивка презъ ваканцията, а за нова научна работа. Още